

DUŠANOVY ZÁPISKY

Květen 2014

XV. ročník

číslo 4

TAK JSME TU ZAS!!!

Doufám, že jste našeho Dušánka dlouho očekávali. Náš zpravodajsko-zábavný časopis je tu s dalším číslem, ve kterém vám připomeneme pár zajímavých okamžiků za nějaké dva poslední měsíce. Ale nejen to vám můžeme nabídnout, to by bylo jenom suché čtení. Proto vám určitě bodne pár zajímavých drbů. A teď vám trochu napovím, na co se můžete těšit. Tak například určitě najdete zmínku o programu Comenius. Tím se myslí, co se dělo, jaká místa naši hosté navštívili, co se jim líbilo. To bude řečeno v interview s našimi návštěvníky. Poté se také objeví článek 3. a 8. třída, ve kterém si můžete počíst o všeobecných poměrech v této třídě a jak to tam chodí. Hlavním tématem sice bude Comenius, ale také nesmím zapomenout na další velmi ožehavé téma poslední doby, kterým jsou přijímačky, velmi důležité pro všechny, co chtějí v životě něčeho dosáhnout a ne jenom kopat kanál nebo uklízet odpadky (to ovšem můžeme i s diplomem). No a jinak se můžete těšit na kopy dalších článků, takže moje dopočtení zní: **Dejte se do čtení!**

Čenda

VELIKONOČNÍ VZPOMÍNKA

Jaký význam má vůbec tenhle svátek? Odkud vlastně pochází? Odpovědi na tyto otázky a mnohem více o svátku Velikonoc si teď můžete přečíst.

Svátek se slaví v dubnu, letos připadá na 21. dubna, což je velikonoční pondělí.

Velikonoce jsou svátek, který je symbolem zmrtnýchvstání Ježíše Krista. Svým původem jsou také ale oslavou příchodu jara. Nejen křesťané slaví Velikonoce, slaví je také Židé, a v židovském náboženství Velikonoce znamenají Pesach. Obsahem tohoto svátku v židovském náboženství je oslava Boha - Spasitele. Připomínají si boží záchranu z egyptského zotročení. Na znamení této záchranu obětovala každá izraelská rodina Bohu beránka, který byl bez vady či nemoci, a jeho krví potřeli rám dveří, to aby se uchránili před zkázou. Odtud pochází název židovských Velikonoc. Pesach znamená uchránění či ušetření. Většina z nás ale slaví Velikonoce křesťanské. Když byl Ježíš ukřižován, nezůstal mrtvý, ale právě na předvečer Velikonoc byl vzkříšen. Křesťanské Velikonoce jsou tedy oslavou zmrtnýchvstání neboli vzkříšení Ježíše Krista. Dnes už se ale většinou slaví jinak, tradicí je, že chlapi na Velikonoce vyšlehají dívky pomlázkou upletenou z vrbových proutků a na konci ozdobenou barevnými stužkami. Dívky jsou vyšlehané, aby „neuschly“. Chlapi pak za odměnu dostanou malovanou vajíčka, v dnešní době jsou to spíše už bombóny a různé sladkosti. K dalším velikonočním zvykům patří malování vajíček či pečení beránka.

A jak to probíhá ve Staré Vsi a Košatce?

K Velikonocím také patří dny v týdnu, které se nějak jmenují a na kterých je ve zvyku dělat různé věci, například na Modré pondělí bylo zvykem neuklízet, ale na Žluté úterý se zase uklízet výhradně muselo. Na Škaredou středu, kdy Jidáš zradil Ježíše, pálili kněží větvičky kočiček, které byly posvěcené loňský rok na přicházející Květnou neděli. Ten den by se lidé neměli mračit, aby jim to nezůstalo po celý rok. Dále je tu Zelený čtvrtek, který je spojený s Kristovou poslední večerí. Na Zelený čtvrtek by se měly jíst pouze zelené pokrmy. Velký pátek připomíná ukřižování Krista a ten den by se měl držet největší půst - nejíst. I víkend má své pojmenování. Bílá sobota se připravuje na oslavu vzkříšení a Boží hod velikonoční přináší velké hodování po dnech hladovění. Tradičními velikonočními pokrmy jsou jidáše (pečivo z kynutého těsta slazeného medem), mazance a velikonoční beránci.

A co vy? Dodržíte doma velikonoční zvyky? Adél

Některé informace byly poskytnuty z internetu.

MALOVÁNÍ VAJÍČEK

Velikonoce už jsou za námi, proč si neukázat, jak se malují velikonoční va-

jíčka? Připravila jsem si pro vás malý návod.

Budete potřebovat:

Neuvařená vajíčka - počet dle potřeby
Cokoli, čím budete vajíčka chtít ozdobit
- tempery, fixy, speciální barvy na vajíčka, látku, lepidlo, nálepky...

Je to jen na vás!

MALOVÁNÍ - Teď už je vše jen a jen na vás. Můžete si vajíčko celé ponořit do barvy, nebo je nechat tak jak je a jen na ně kreslit různé tvary a symboly. Můžete na ně nalepit nálepky či na ně přilepit nějaké hezké vystřižené tvary z látky.

STALO SE...?

Aprílový test

Paní učitelka vešla do třídy a všichni utichli a vstali ze židlí. „Sedněte si a vytáhněte si prověřkové sešity,“ řekla paní učitelka.

Všichni žáci strnuli hrůzou. Na její tváři se zračila vážnost. Chvilí přemýšlím, jestli to opravdu myslí vážně, a tak jsem si vytrhla papír.

Moje spolužačka Andrea byla v šoku a docela našvaná. Na všech šla poznat nervozita a strach ze špatné známky. Koukáme na sebe.

„Napište mi aprílový matematický příklad,“ řekla najednou paní učitelka.

„Tak fajn,“ řeknu.

Jednou mě napálila mamka.

Jednou bratr.

Jednou paní učitelka.

Popravdě, jestli dosáhnou čtvrtého aprílu, tak přijdu o zdravý rozum.

$1+1+1=3\neq 4$

Moc hezká vajíčka jsou oblepená krajkou, ale myslím, že na to potřebujete tavicí pistoli. Tak se do toho dejte, protože fantazii se meze nekladou.

POZOR! Když budete vajíčko chtít vzít a malovat, držte ho jemně, spíš si je položte a pomalu ho otáčejte. Po vyfouknutí je vajíčko velmi lehké a křehké. A nakonec - buďte na sebe opatrní, a jak už bylo řečeno, pokud jste menší, mohou vám pomoci rodiče.

Snad se vám tenhle malinký návod líbí a příští rok budete mít ta nejkrásnější velikonoční vajíčka. *Adél*

Matematický aprílový žertík

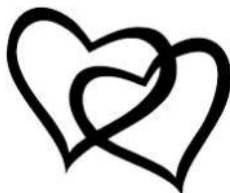
- ◆ Na střední škole, v prvních dnech, budete psát písemky z příkladů, které jste ještě neprobírali a probírat ani nebudete.
- ◆ Matematika je jediná věda, ve které si můžete koupit 36 ananasů, 5 aut a 8 slonů a nikdo se vás nezeptá, proč to kupujete.
- ◆ Jak rozdělit 6 jablek mezi 7 trpaslíků? Upečeme štrúdl.
- ◆ V ohradě je 13 koní, výška stáje je 2,5 m, ve stáji je 1254255 stébel slámy. Jaká je teplota ve stínu?
- ◆ Jste řidičem autobusu, na 1. zastávce nastoupí 6 lidí, na druhé nastoupilo 5 lidí a vystoupili 3 lidé. Na třetí zastávce nastoupili 2 lidé a vystoupilo 7 lidí. Jakou má řidič barvu očí?
- ◆ Před písemkou nezbyvá nic jiného, než se pomodlit.
- ◆ $(3x+16y^2)^n : 1,254 \cdot 16x^{22} \rightarrow$ Vypočítej pomocí Slovníku spisovné češtiny.

*Kriss**

VŠEZNÁLEK

Válka proti pra- vidlům

2. díl

Emily ale
vběhla do sklepa a už ji nešlo zastavit.

„Kdo jsi?“ zeptal se Sandoka a pořádně na ni mířil zbraní.

„R...Retsu z japonské jednotky Totshibana“, odpověděla koktavě a přitiskla se víc ke stěně sklepu.

Sandoka si všiml, že Retsu nemá zbraň, a tak tu svoji schoval a přišel k ní.

Emily tam přiběhla.

„Sandoko!“ vykřikla, jelikož o něj měla strach.

„Jsem v pořádku“, uklidnil ji Sandoka a ukázal na Retsu.

Retsu nevěděla co dělat, a tak radši zůstala skrčená v koutě jako pes.

„Japonský voják?“ řekla překvapeně Emily.

„Už to tak vypadá“, řekl Sandoka a udělal pár kroků k Retsu a pak ji chytl pod krkem za kabát a vyzdvihl ji na nohy.

„Kde je tvá jednotka?“ zeptala se Emily a podívala se na ni přísně.

„Ztratila jsem se svoji jednotce už před týdnem a našla tuhle vesnici“, odpověděla Retsu.

„Jak ti máme věřit?“ zeptala se Emily.

„Pokud mi nechceš věřit, tak rovnou zmáčkní spoušť“, řekla Retsu a začala

kuckat, protože měla horečku.

„To ani náhodou“, řekl Sandoka a vyvedl Retsu ven ze sklepa.

Dívka a babička se podívaly trochu nenávistně na Sandoku.

„Gommene“, řekla babička a pohlédla na Retsu. (Gommene znamená omlouvám se)

Emily a Sandoka vyvedli Retsu na dvůr a všichni vojáci zbystřili.

„Co tu dělá?!“ vykřikl nenávistně Daryl a přišel k nim.

„Nevíme, ale vypadá neškodně“, řekla Emily, když si povšimla, že Retsu má na rameni zdravotnický kříž.

„Zdání může klamat“, řekl jeden voják, který se protahoval ze spánku.

„Co s ní, uděláme?“ zeptal se Sandoka.

„Nechci nikomu ublížit“, promluvila Retsu a vojáci se na ni nenávistně podívali.

Daryl k ní přišel a podíval se jí do modrých očí, které byly skelné, a pak zvedl ruku.

Retsu zavřela oči ze strachu, ale pak ucítila, že jí Daryl přiložil ruku na čelo a znovu oči otevřela.

„Myslím, že nám nelže, ale musíme ji nějak spoutat, co když nám uteče a řekne své jednotce, kde se nacházíme?“ řekla Emily.

„Neřeknu“, odsekla Retsu a sledovala Daryla.

Daryl sundal ruku s jejího čela a všichni byli napjati, co řekne.

„Sandoko, postarej se o ni“, řekl Daryl a chystal se k odchodu.

„Cože?!“ vykřikli překvapeně všichni.

„Slyšeli jste dobře. Zaručuji se, že ona je na naší straně“, řekl Daryl a odešel do jednoho domku, kde měl věci.

Sandoka odvedl Retsu zpět.

Emily ještě chvíli stála nechápavě na místě a pak si sedla.

Dívka a babička okamžitě Retsu štěsním objaly.

Sandoka otevřel lékárníčku na stole a vytáhl něco, co se podobalo ibalginu.

Dívka pomohla Retsu si lehnout.

Sandoka vytáhl láhev s vodou a klekl si k Retsu, která se na něj podívala a usmála se.

„Ty nemáš strach, vid“, řekl Sandoka a dal jí prášek a vodu.

Retsu prášek zapila.

„Mám strach, jen to tak někdy nevyvádá“, řekla a položila hlavu na tvrdou zem.

„Počkej“, řekl Sandoka a odběhl ke svému batohu a něco tam hledal.

Dívka a Retsu ho sledovali, co tam dělal.

Sandoka z batohu vytáhl malý polštář, což byla poslední dobou vzácnost.

Babička mezitím udělala čaj ze zeleného listí.

Sandoka dal polštář Retsu pod hlavu.

„Děkuji“, řekla překvapeně ale mile Retsu.

Sandoka se zarazil a pak smutně odvrátil zrak.

„Stalo se něco?“ zeptala se Retsu a zakuckala.

„Všechno je špatně“, řekl Sandoka.

Dívka pomohla babičce dodělat čaj.

Retsu se dívala smutně na Sandoku.

„Válka neměla ani začít“, špitl Sandoka.

„Vím, co ti zvedne náladu“, řekla Retsu a přešla z lehu do sedu a z kapsy svého kabátu vytáhla píšťalu a začala na ni hrát.

Sandoka se při té melodii uklidnil.

Melodie píšťaly se rozléhala po celé

vesnice a všichni ve vesnici se zaposlouchali.

Sandoka se uklidnil a měl pocit, že je všechno v pořádku.

Retsu dohrála na píšťalu a schovala ji do kabátu, bylo to, jako kdyby hudba do každého vnesla světýlko naděje.

Dívka a babička jim donesly čaj.

Retsu znovu zakuckala a Sandoka ji nechal, ať si lehne.

„Víš, i když tě znám necelou hodinu, už bych za tebe obětoval život“, řekl a napil se čaje.

Retsu se zarazila, ale pak se usmála.

„Pokus se usnout“, řekl a vytáhl z lékárníčky obklad, který namočil studenou vodou z flašky, a přiložil ho Retsu na čelo.

Retsu usnula, ale pak ji vzbudil rámus, který se ozval z venku.

Pokračování příště...

Shaun

Skáču dobře, skáču rád

Znáte tato slova ze zimní dovolené pana Anděla z filmu Anděl na horách? Že ne? Tak si někdy udělejte čas a na film se podívejte. Je to sice film pro pamětníky, ale patří mezi českou klasiku. Proč teď vzpomínám zimní dovolenou? Chci uvést vzpomínku našich letošních šestáků a sedmáků na lyžařský výcvik. Sněhu bylo u nás opravdu letos málo, ale jim to nakonec vyšlo. Na sjezdovce sníž byl, a tak se mohlo lyžovat. Máme tu pro vás tři nejlepší slohy o lyžařském výcviku. Tyto slohy napsali naši spolužáci Lukáš Palička, Radka Ličková a Josef Pelíšek. Tyto slohy byly vybrány naší třídou na základě férového hlasování. Bohužel můj (Adam) a Vojtův sloh nevybrali. Škoda. Tak je tu má-

me a přejeme vám příjemné počtení!!!

Na lyžařský výcvik jsem se těšil už od začátku školního roku. Sice v zimě to vypadalo, že nikam nepojedeme. Nakonec se našťěstí jelo.

Na pokoji nás bylo dvánáct, dva Lukášové, čtyři Adamové a pak Vojta, Josef, Jakub, Mikuláš, Honza a Erik. Měli jsme tam poschoďové postele a tři skříně. To bylo pro nás dost málo, a tak tam byl, až na výjimky, všude strašný nepořádek. Někdo stále něco ztrácel, zase nalézal a některé věci dokonce nikomu nepatřily. Ty se pak házely ze strany na stranu doufajíce, že spadnou k majiteli, který si je uklidí. Pokud se jich dotyčný nechtěl jen zbavit.

To se dělo na pokoji ve dne, v noci byste čekali, že půjdeme spát. Někteří i chtěli, ale protože někteří stále hučeli, tak to prostě nešlo.

Pravda je, že tvrdí spáči stejně usnuli. Jinak byli všichni vzbuzení a s přibývajícimi minutami vesměs našťvanější. Takže, dokud nešli spát, tak jsme neusnuli.

Na lyžování jsme byli rozděleni do tří družstev. Já byl ve druhém družstvu. Dalo se jezdit na čtyřech sjezdovkách, ale první dvě byly

malé, a tak zkušenější první dvě družstva jezdila na dvou delších sjezdovkách. Bylo celkem teplo, takže jsme nemuseli jezdit moc navlečení.

Ve středu jsme jeli do blízkého města na prohlídku sklárny, bylo to moc zajímavé. Každý večer před večerkou měli učitelé a jedna ze skupin nějaký program. Moc jsem se u toho nasmál.

Když to všechno shrnu, moc se mi tam líbilo a jezdil bych na lyžařský výcvik i každý rok.

Lukáš

Jednoho krásného dne k nám přišel pan učitel Havránek a řekl: „Jedeme na lyžák.“ „Hurá, super,“ zvolali jsme a vtom se probudil Malucha!

Pak už jsme celé dny jen čekali, kdy přijde ten onen den našeho odjezdu.

V pondělí 24. 2. léta Páně 2014 jsme se shromáždili před školou, kde jsme se rozloučili s rodiči a pak jsme vyjeli směr Velké Karlovice - chata Kyčerka.

Jak jsme tam přijeli, tak jsme si mysleli, že je ta chata strašná, ale mylíli jsme se, byla nádherná! Jak jsme se zabydlovali, tak už Palička stihnul zbarvit prostředí svými děsivými výpary a plyny (ty plynové masky jsme si vzít měli)!

A večer? Nevěřili byste, co se dělo na pokoji - zbledli byste. No a tak bledli i naši učitelé, protože když nešli do našeho pokoje, hledali své záložní nervy pro stav nouze, no a tak k nám chodili až do půl třetí rána a pak se na to vykašlali. Ale my už jsme stejně chtěli spát.

Jak šly dny dál, nezastavitelně dál, tak jsme si upevňovali přátelství s ostatními. Až jsme nečekaně došli k poslednímu dni.

Poslední den se vstávalo nejhůř, protože se jelo domů a protože jsme měli svaly ztuhlé a namožené po úmorném, ale skvělém výcviku. Ten den jsme měli jet slalom a na to jsme se těšili a říkali si: „Jenom nespadnout!“

No a už se jel slalom. Všechna družstva jela skvěle a rychle.

Lyžák se mi moc líbil a chtěl bych, abychom se tam vrátili a tento lyžák absolvovali znova. Myslím si, že mluvím za všechny současně, že to byly strašně nádherně strávené dny v absolutně skvělé společnosti. No a to je vše - cago, belo, páček.

Josef

Točení na lyžích

Byl předposlední den lyžařského výcviku a šli jsme dopoledne na svah. Všichni byli nedočkaví a moc se těšili.

V lyžárně se všichni nasoukali do lyžáků, na hlavu si nasadili helmu, vzali si lyže a konečně jsme vyšli na čerstvý vzduch nad chatu. Přišel pan učitel a „Leoškova třináctka“, jak se jmenoval náš tým, vyrazila na svah.

Na sjezdovce jsme cvičili smýkaný oblouk nebo něco, co se tomu podobalo. Po několika sjezdech nás napadlo, že přemluvíme pana učitele, ať děláme to, co první skupina.

Svázat dvě hůlky k sobě a každý z dvojice si chytne jeden konec. Jakmile je vše připravené, tak se někdo natočí zády ke svahu a v průběhu jízdy se střídají. Tím vznikne efekt točení.

Všechno bylo prima, ovšem někteří jedinci měli problém už s tím svázat hůlky. S malou asistencí pana učitele se vše podařilo a mohli jsme jet. Mně a Hance to šlo celkem dobře, smály jsme se a navzájem se kontrolovaly, aby ta jedna nesejmula bezbranného řidiče. Hned za námi se řítila Bára s Nelou.

Ty dvě se také smály, ale do toho ještě stihly ječet a hádat se, kdo koho chce zabít. Za námi jely méně statné kusy buď po obličejí, nebo po zadku. Všichni kupodivu ve zdraví dojeli nebo dokutáleli daný úsek kopce.

I po absolvování několika pádů se všichni shodli na tom, že to byla velká sranda a že bychom si to mohli zkusit ještě jednou.

Radka, 7. A

Básničky z lyžáku

Každá skupina měla vymyslet básničku z těchhle slov, které vymysleli učitelé. Většinu slov učitelé vybrali ze slov, která od žáků slyšeli.

Jsou to: barva, světlo, župan, aristokrat, klíčníčka, otázka číslo 1, retard, učitelka Blanka, kondom. Nemohli jsme uveřejnit všechny, neboť některé byly vulgární či se vůbec nerýmovaly.

Učitelka Blanka

Skupina lami

se chová jako mamka.
Aristokrat s županem,
běhá venku s kondomem.
Světlo venku vidíme,
všude bílá barva je.
Klíčníčka už zamyká,
retard venku vyniká.
Zkouší otáčku číslo 1,
ale přistane na zemi
jako bedna.

Učitelka Blanka

Skupina Leoškova třináctka

Učitelka Blanka velmi láteří,
proto někdy nedostanem večeri.
Po večeri dá si župan,
barvy modré jako květ.
Jak aristokrat vypadá a lepší nálada je hned.
Když ráno klíče nemáme,
jak retardi vypadáme.
Zajdeme si za klíčníčkou.
Ta přetáhne nás lžičkou.
Když křičíme jak prevítí,
tak nás majzne po řiti.
Kluci večer v pokoji s kondomem si házejí.
Když pak přijde někdo cizí,
světlo z pokoje už mizí.
Zbývá otázka číslo 1,
co s kondomem udělají?
Do hajzlu ho schovají.
Přijde Leoš, začne řvát, 20 dřepů musíš dát.
Nezbyde jim už nic moc, zhasni světlo, dobrou noc!

CELEBRATIONS OF CULTURE THROUGH MUSIC „OSLAVA KULTURY PROSTŘEDNICTVÍM HUDBY“

Beskyde, Beskyde

Jak už všichni víte, naše škola je opět zapojená do mezinárodního projektu Comenius s názvem Celebrations of Culture through Music („Oslava kultury prostřednictvím hudby“). V projektu je zapojeno sedm zemí a navzájem se učitelé budou navštěvovat. V dubnu budeme čekat návštěvu, a proto jsme měli za úkol vybrat, nacvičit a natočit nějakou českou písničku. Vybrala se píseň Beskyde, Beskyde. Ve středu po druhé vyučovací hodině se celá škola přesunula na zámek. Protože by se všichni žáci nevešli na nádvoří, proto se musela osmá a devátá třída přesunout na ochoz. Neobešlo se to ani bez zdravotní újmy, jelikož nám tam omdlel žák sedmé třídy. Po hlučné chvílce se žáci ztišili. Poté proběhlo zkoušení, které se trochu protáhlo, protože se musela doladit hudba a zpěv. Téměř po hodině jsme úspěšně zpěv, hudbu i tanec zvládli a po hromadném focení jsme se opět vrátili do školy, kde na nás čekala další hodina výuky.

*Shaun & Zuz**

OTEVÍRÁME DVEŘE ... VSTUPE!

3.A

Třída 3. A se nachází naproti šestky a vedle kabinetu přírodopisu. Třída má celkem 24 žáků,

z toho 11 holek a 13 kluků.

Naše třídní je paní učitelka Chvostková, která je velmi hodná a někdy se na nás zlobí. Ve třídě pracujeme v šesti skupinkách, ve kterých jsme plnili různé úkoly. Za splněné úkoly dostáváme nálepky. Kdo bude mít nejvíce nálepek, pojedje s paní učitelkou do ZOO. Naše třída se nám moc líbí, protože je hodně barevná a vyzdobená krásnými obrázky. Ale jinak jsme rošťáci, o přestávkách řádíme, hrajeme fotbal—mimořádně, už nám to zatrhli. Někdy se neumíme chovat ani ve vyučování.

To nás trápí už od 1. třídy. Paní učitelka musí mít pevné nervy.

Ve třídě je nás 25 a naši třídní učitelkou je paní Zuzana Stejskalová. O třídě 8. A většinou slyšíte, že je to třída se samými problémy, nebo to alespoň takhle v poslední době je... Ale naše třída má i své dobré stránky, které bych ráda popsal. Naše třída se mi většinou zdá někdy i velmi dobrý kolektiv, co se týče našich domluv, např. u narozenin paní učitelky Stejskalové a v dalších kladných věcech. Tyto věci ukazují na to, že se dokážeme společně domluvit na určité věci, do kterých se všichni zapojí. Co se týče výzdoby třídy, je podle mě celkem pěkná, moc se mi líbí strom, který se mění podle ročních období. Dále se mi líbí naše barva třídy, jsem ráda, že máme teplou zelenou a ne obyčejnou bílou. Když byly

Vánoce, ze stropu visely barevné papírové vánoční hvězdy a po stěnách byli rozvěšeni andělé.

Co se týče přestávek, děláme různé věci – pouštíme si písničky, povídáme si, hodně času trávíme na chodbách a někdy se dokonce učíme!

V hodinách si učitelé stěžují, že je zlobíme a že se někdy neumíme chovat, ale na druhou stranu, jak už jsem řekla, jsme někdy opravdu hodní a dokážeme být normální. Naši třídu mám moc ráda.

Mr. Kev

COMENIUS - NÁVŠTĚVA V ČR

Projekt Comenius, do kterého jsme se jako škola dostali, ovlivnil (dle mého názoru) všechny, kteří se ho zúčastnili, a to jak aktivně, tak i pasivně. První setkání ovšem neproběhlo u nás, ale v německém městě Salzgitteru, my jsme přišli na řadu „až“ druhí. Ale jelikož nikoho z vás asi moc nezajímá ta první návštěva, pojďme si shrnout, jak to probíhalo u nás.

Druhého dubna (středa) se k nám všichni vydali rychlostí namydleného blesku. Později toho dne už se všichni vítali a seznamovali, a pak se ještě ubytovali v hotelu na Hukvaldech.

Třetího dubna (čtvrtek) se šli podívat k nám do školy. Uvítali jsme je vystoupením a tradičním chlebem a solí. Poté se naši průvodci ujali své funkce a ukazovali jim naši školu, školku, třídy, jak se u nás vyučuje a podobné věci. Když skončili s prohlídkou školy, naši průvodci je zavedli do tříd, kde vás učili jejich písničky a „tanečky“. A až skončili i s tímhle, šli jsme všichni do gymnastického sálu, kde jsme jim předvedli, jak jsme se naučili ty jejich písničky.

Čtvrtého dubna se ještě na skok zastavili ve škole a potom už pádili za svým programem, který jim přichystal náš učitelský sbor. Šli se podívat do Dolní oblasti Vítkovic, kde jim ukázali v podstatě všechno, co šlo.

Pátého dubna poctili svou návštěvou muzeum Tatra v Kopřivnici a dřevěné městečko v Rožnově pod Radhoštěm. Večer na rozloučenou jim zahrála cimbálová kapela Slepence. No a šestého se všichni rozloučili, popřáli si na shledanou na další návštěvě, hodně štěstí a pevné nervy ve zbytku roku.

Čenda

(Roz)Hovor

Jak určitě víte, dne 3. 4. 2014 se u nás zastavila tak na skok mezinárodní návštěva z projektu Comenius. No samozřejmě že jsem kecal, moc na skok to nebylo, jelikož jsme je stihli provést celou školní budovou a ještě k tomu nás oni naučili jejich „tanečky“ a písničky. Ale to už je do zpráv (nevykecejte, že jsem to vykecal). A než budeš pokračovat ve čtení tohoto, tak si přečti otázky a odpovědi. No nečti to!!! Tak teď už to asi budeš mít přečtené (beztak že nemáš co?). Tak teď to řeknu na rovinu: všech jsme se zeptali tak, že je ostatní skupiny neslyšely, a všichni odpověděli stejně! Nu, samozřejmě, že trochu jinými větami, ale i tak je to pěkná náhoda, nemyslíte?

Co se vám líbilo na naší škole?

Němky: Všechno bylo perfektní, hezky připravené, nazdobené, máte hezké nástěnky, školní fotky apod.

Polky: Všichni jste velmi přátelští, zdvořilí a umíte dobře tančit J.

Lotyšové: Vaše třídy, všeobecně děti a výzdoba.

Finky: Všichni se chovali velmi zdvořile a nebyli jste vůbec hluční*.

Norky: Všechno máte hodně barevně vyzdobené, byla tady dobrá atmosféra.

Co vás nejvíce potěšilo/ co se vám nejvíce líbilo? (V podstatě na obojí byly stejné odpovědi)

Němky: Všichni byli velmi přátelští, připadaly jsme si velmi dobře. Velmi dobře jste nás uvítali. Taky jste se tu o

nás dobře starali.

Polky: Velmi rychle jste se všechno naučili, takže předpokládáme, že se umíte dobře učit. A máte hezkou školu, školní hřiště, v podstatě všechno J.

Lotyšové: Potěšilo nás, že jsme mohli „nakouknout“ do vaší kultury, vaší vesnice, poznat jinou řeč a jiný národ.

Finky: Líbilo se nám okolí vaší školy, vesnice atd. A taky výzdoba.

Norky: Všichni jste tu velice přátelští a zdvořilí, velmi dobře jste nás uvítali. A máte velmi hezké hřiště.

**všichni víme, že to není pravda ;)*

Los nearchivákos Šňupákos

Jak u

nás byl projekt Comenius - lotyšská píseň

Ve dnech 3. a 4. dubna zde v naší škole byl Comenius. Na začátku byl v naší škole ceremoniál. Dělal ho pan ředitel spolu s překladatelem Adamem Rohelem z 7. ročníku. Dále si hosté prohlédli budovu. Potom šli do tříd učit písničky.

U nás v 5. třídě jsme zpívali lotyšskou písničku. Napíšu vám, jak vypadá text lotyšské písně: Es ar savu cisu maisu dancot gaju! Kam savs drau dzins tas ar savu drau dzinu. Kam nav drau dzina tas ar cisu maisu. A jestli jste tak zvědaví, můžete si kompletní text přečíst ve vestibulu, kde najdete celou písničku. A na závěr: Bylo to moc pěkné, že nás navštívili hosté z jiných zemí.

Jakub

SPORT**Vybíjená**

Dne 6. 3. se uskutečnila soutěž ve vybíjené ve vesnici Fryčovice. Jeli tam ti nejlepší ze 4. třídy a 5. třídy. Když jsem přijel do školy, tak tam byli hráči s panem učitelem Havránkem a čekali, až přijdou všichni. Pak šli na autobus a někteří museli dělat na zastávce dřepy, protože dělali rambajs. Poté jeli do Fryčovic. Čekali 2 zápasy, než hráli. No například neměli dresy, ale vzali si našťestí tělocvik, takže si ho oblékli. Dali si rozcvičku 100 dřepů.

Naši hráli s týmy jako například Kr-

melín, Staříč, Fryčovice, Brušperk a další. Hráli 4 zápasy a skončili na čtvrtém místě. A aby se mezi zápasy nenučili, bylo o ně postaráno. Hráli docela dobře. Mrzelo je, že neskončili alespoň na třetím místě, ale zase byli rádi, že dostali diplom za čtvrté místo ve vybíjené.

Po hře všichni řekli:

Proboha, my jsme to zkazili. Na druhou stranu jsme rádi, že jsme se nemuseli učit.

Jakub

Z ARCHIVU ...**Reformovaný školní (ne)řád**

Minule jsem vám našel v archivu (ne)řád školní jídelny, který vymyslely jistě mozečky asi před deseti lety. No, teď jsem našel ještě něco lepšího, ale doufám, že se tím nebudete řídit. Ale kdyby se vám zachtělo, tak mě do toho netahejte.

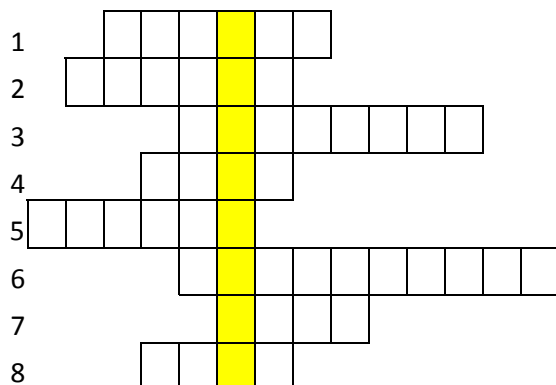

1. Žák chodí do školy proto, aby si odpočinul.
2. Do školy chodí, kdy chce.
3. Vstoupí-li do třídy ředitel nebo jiná osoba, pozdraví žák lehkým kývnutím hlavy a sundá nohy z lavice.
4. Ze třídy odchází žák libovolně.
5. Při vyučování leží na lavici, nehraje-li ovšem karty*.
6. Není-li žák spokojen s výsledky a známkou, dá to najevo hlasitými výkřiky a létajícími předměty.
7. V žádném případě nehvízdá na prsty, aby nevzbudil spící spolužáky.
8. Osoby, které potká na chodbách, pozdraví hlasitým „ČAU“.
9. Žák se zásadně nepřezouvá.
10. Je-li žák podrážděn, upozorní předseda třídy včas učitele, aby žáka dále nedráždil.
11. Žák ignoruje učitele, ale nemlátí je. Když ano, tak ne do hlavy.
12. Žák je ukázněný ke spolužákům. Koupí pivo, když je na něm řada.
13. Je-li žák opilý, nerozptyluje učitele svým žvaněním a jde se domů vyspat.
14. Žák přichází do školy s úsměvem a krabičkou cigaret v kapse.
15. Při písemném zkoušení opisuje z taháku nebo od spolužáků. O přestávkách se větrají zakouřené učebny a služba jde pro pivo.
16. Je-li žák nespokojen s chováním učitele, stěžuje si u ředitelce školy, který je povinen dotyčného potrestat krácením prémie.
17. Na konci školního roku poděkují učitelé žákům za výdrž.
18. Poté si žáci rozeberou školu.

*v dnešní době spíš na mobilu

- Le archivák Šňupák

LÁMEJ SI HLAVU

1. Hudební nástroj...
2. Jméno paní učitelky, která má svátek 11. 8.
3. Předmět ve škole...
4. Okrasná kytka...
5. Luštěniny...
6. Název minerálky...
7. Ryba...
8. Dopravní prostředek...

Tajenka: jarní kytka

1. Dopravní prostředek
2. Zvíře, které má parohy
3. Jméno, které má svátek 29. 3.
4. Barva
5. Anglicky pravítko
6. Čert
7. Zvíře, které žije u nás v Zoo
8. Zelenina někdy považovaná za ovoce
9. Co je pro tebe od tvoji mamky sestra?
10. Hlupák jinak
11. Z lázní si přivezeme
12. Aby nám doma bylo teplo, tak si koupíme krbová
13. Povolání

Tajenka: jazykolam

